

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 10. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas apcietināšanas orderis — Pamatlēmums 2002/584/TI — 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts — “Apcietināšanas ordera” jēdziens — Autonomas Savienības tiesību jēdziens — Valsts apcietināšanas orderis, kuru kriminālvajāšanas veikšanai ir izsniedzis policijas dienests un apstiprinājis prokurors

Lieta C-453/16 PPU

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 16. augustā un kas Tiesā reģistrēts tajā pašā dienā, tiesvedībā par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kurš izsniegts attiecībā uz

Halil Ibrahim Özçelik .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Vajda [*C. Vajda*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un K. Likurģs [*C. Lycourgos*],

ģenerālvokāts M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 5. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Nīderlandes valdības vārdā – K. Bulterman, H. Stergiou un B. Koopman, pārstāves,

— Vācijas valdības vārdā – T. Henze, M. Hellmann, J. Möller un R. Riegel, pārstāvji,

— Ungārijas valdības vārdā – M. Tátrai, kā arī G. Koós un M. Z. Fehér, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – R. Troosters un S. Grünheid, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 19. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* * Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI (OV 2009, L 81, 24. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatlēmums 2002/584”), 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi Nīderlandē, kuru *Veszprémi Járásbíróság* (Vesprēmas rajona tiesa, Ungārija) ir izsniegusi attiecībā uz *Halil Ibrahim Özçelik*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Pamatlēmuma preambulas 5., 6., 8. un 10. apsvērums ir formulēti šādi:

“(5) Eiropas Savienībai nospraustais mērķis kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu liek atcelt izdošanu starp dalībvalstīm un to aizstāt ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm. Ieviešot jaunu, vienkāršotu sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod sodu izpildei vai kriminālvajāšanai, būs iespējams izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemīt pastāvošajām izdošanas procedūrām. Tradicionālās sadarbības attiecības, kas līdz šim pārsvarā pastāvēja starp dalībvalstīm, ir jāaizvieto ar sistēmu, kura brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredz brīvu tiesu nolēmumu apriti krimināllietās un kas attiecas gan uz procesuālajiem, gan uz galīgajiem nolēmumiem.

(6) Eiropas apcietināšanas orderis, kuru paredz šis pamatlēmums, ir pirmais konkrētais pasākums, ar kuru krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzišanas principu, kuru Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības “stūrakmeni”.

[..]

(8) Nolēmumiem par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi ir jābūt pakļautiem pietiekamai kontrolei, kas nozīmē, ka dalībvalsts tiesas iestādei, kurā pieprasītā persona ir apcietināta, būs jāpieņem lēmums par tās nodošanu.

[..]

(10) Eiropas apcietināšanas ordera mehānisms pamatā ir augsta dalībvalstu savstarpēja uzticība. Tā īstenošanu var apturēt tikai gadījumā, ja viena no dalībvalstīm nopietni un vairākkārt pārkāpj principus, kas paredzēti LES 6. panta 1. punktā, ko konstatē Padome, ievērojot LES 7. panta 1. punktu, ar sekām, kas izklāstītas attiecīgā līguma 7. panta 2. punktā.”
- 4 Pamatlēmuma 1. pantā “Eiropas apcietināšanas ordera definīcija un pienākums to izpildīt” ir noteikts:

“1. Eiropas apcietināšanas orderis ir tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

2. Dalībvalstis izpilda ikvienu Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzišanas principu un saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem.

[..]”

- 5 Pamatlēmuma 3., 4. un 4.a pantā ir uzskaitīti Eiropas apcietināšanas ordera obligātas un fakultatīvas neizpildes pamati. Šā pamatlēmuma 5. pantā paredzētas garantijas, kas izsniegšanas dalībvalstij jāsniedz īpašos gadījumos.
- 6 Pamatlēmuma 6. pantā “Kompetento tiesu iestāžu noteikšana” ir noteikts:
- “1. Izsniegšanas tiesu iestāde ir izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.
2. Izpildes tiesu iestāde ir izpildes dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.
3. Katra dalībvalsts informē Padomes ģenerālsekretariātu par kompetento iestādi saskaņā ar tās tiesību aktiem.”
- 7 Pamatlēmuma 8. pants attiecas uz Eiropas apcietināšanas ordera saturu un formu. Saskaņā ar šī panta 1. punkta c) apakšpunktu:
- “1. Eiropas apcietināšanas orderis ietver šādu informāciju, kas izkārtota formā, kas norādīta pielikumā:
- [..]
- c) pierādījums tam, ka pastāv izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu [apcietināšanas orderis] vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst 1. un 2. panta piemērošanas jomā.”

Nīderlandes tiesības

- 8 Ar *Overleveringswet* (Likums par nodošanu) Nīderlandes tiesībās tiek transponēts Pamatlēmums. Šī likuma 1. pants formulēts šādi:
- “Šajā likumā:
- [..]
- b. Eiropas apcietināšanas orderis: Eiropas Savienības dalībvalsts tiesu iestādes rakstveida lēmums, lai citas dalībvalsts tiesu iestāde apcietinātu un nodotu kādu personu;
- [..]
- i. izsniegšanas tiesu iestāde: Eiropas Savienības dalībvalsts tiesu iestāde, kura atbilstoši šīs valsts tiesību aktiem ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi;
- [..].”
- 9 Likuma par nodošanu 5. pantā ir noteikts:
- “Nodošanu veic vienīgi citu Eiropas Savienības dalībvalstu tiesu iestādēm un atbilstoši šī likuma vai saskaņā ar to noteiktajām tiesību normām.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi.

- 10 2016. gada 21. jūnijā *Veszprémi Járásbíróság* (Vesprēmas rajona tiesa) izsniedza Eiropas apcietināšanas orderi attiecībā uz Turcijas pilsoni *Halil Ibrahim Özçelik* saistībā ar kriminālvajāšanu pret viņu par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu Ungārijā, kuri šajā dalībvalstī tiek sodīti ar kriminālsodu.
- 11 *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa, Nīderlande) tika iesniegts pieprasījums par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi. Šī tiesa norāda, ka Pamatlēmuma pielikumā ietvertās veidlapas b) punktā, kurā paredzēts, ka jānorāda apcietināšanas orderis vai tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, uz kura pamata izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ir atsauce uz “apcietināšanas orderi Nr. 19060/93/2014.bü., ko izsniegusi Ajkas [*Ajka*] policija un kas apstiprināts ar Ajkas prokurora 2016. gada 14. jūnija lēmumu”.
- 12 Ar 2016. gada 8. jūlija lūgumu sniegt informāciju iesniedzējtiesa Ungārijas iestādes izjautāja par prokuratūras lomu Ungārijā, it īpaši par tās neatkarību no izpildvaras, kā arī par prokurora veiktas policijas dienesta izsniegta apcietināšanas ordera apstiprināšanas sekām.
- 13 2016. gada 14. jūlijā Ungārijas iestādes uz šo lūgumu sniedza atbildi, no kuras izriet, ka prokuratūra ir neatkarīga no izpildvaras un ka tās uzdevums ir raudzīties, lai policijas dienesti visā izmeklēšanas stadijā laikā ievēro likumu un lai aizdomās turētā persona var izmantot savas tiesības. Šīs iestādes arī precizēja, ka šī uzdevuma ietvaros prokuratūra var grozīt vai atcelt policijas dienesta lēmumu, kad šis dienests darbojas kā izmeklēšanas iestāde, ja prokuratūra uzskata, ka šis lēmums neatbilst likumam vai izmeklēšanas mērķim. Turklāt šīs iestādes norādīja, ka prokurors, kurš ir apstiprinājis policijas dienesta izsniegtu valsts apcietināšanas orderi, var pēc tam attiecīgajā kriminālprocesā pārstāvēt prokuratūru.
- 14 Ņemot vērā šo informāciju, iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai policijas dienesta izsniegtais valsts apcietināšanas orderis, kurš pēc tam apstiprināts ar prokuratūras lēmumu, var tikt kvalificēts par “tiesas nolēmumu” Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 15 Šā iemesla dēļ *rechtbank Amsterdam* (Amsterdamas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdod Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai jēdziens “tiesas nolēmums” Pamatlēmuma [...] 8. panta [1. punkta c) apakšpunkta] izpratnē ir Savienības tiesībās autonomi un vienveidīgi interpretējams jēdziens?
- 2) Ja tā, ko nozīmē šis jēdziens?
- 3) Vai prokuratūras darbinieka veikts pirms tam policijas izdota valsts apcietināšanas ordera apstiprinājums, kāds ir šajā lietā, ir šāds “tiesas nolēmums”?”

Par steidzamības tiesvedību

- 16 Iesniedzējtiesa ir lūgusi šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu piemērot Tiesas Reglamenta 107. pantā paredzēto steidzamības tiesvedību.
- 17 Šī lūguma pamatojumam tā tostarp norāda, ka *H. I. Özçelik* šobrīd ir atņemta brīvība, gaidot viņa faktisko nodošanu Ungārijas iestādēm.
- 18 Pirmkārt, ir jānorāda, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Pamatlēmuma, uz ko attiecas LESD trešās daļas V sadaļa par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, interpretāciju. Tādējādi attiecībā uz to var tikt piemērota steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība.

- 19 Otrkārt, saskaņā ar Tiesas judikatūru jāņem vērā ir apstākļi, ka pamatlietā attiecīgajai personai ir atņemta brīvība un ka tās turēšana apcietinājumā ir atkarīga no pamatlīetas atrisinājuma (spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 24. punkts). Apcietinājums, kas ir piemērots *H. I. Özçelik*, atbilstoši iesniedzējtiesas sniegtajiem paskaidrojumiem tika noteikts saistībā ar pret viņu izdotā Eiropas apcietināšanas ordera izpildi.
- 20 Šajos apstākļos pēc tiesneša referenta priekšlikuma, uzklaušijusi ģenerālvokātu, Tiesas ceturtā palāta 2016. gada 31. augustā nolēma apmierināt iesniedzējtiesas pieteikumu par steidzamības tiesvedības piemērošanu šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 21 Ar saviem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prokurora veikta tāda valsts apcietināšanas ordera apstiprināšana kā pamatlietā, kuru pirms tam kriminālvajāšanas veikšanai ir izsniedzis policijas dienests, ir “tiesas nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē.
- 22 Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka Eiropas apcietināšanas orderī ir jāiekļauj informācija par to, ka pastāv “izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst [Pamatlēmuma] 1. un 2. panta piemērošanas jomā”. Šai informācijai jābūt norādītai pielikumā iekļautās veidlapas b) punktā “Nolēmums, uz kura pamata izsniegts apcietināšanas orderis”, kura 1. apakšpunktā paredzēts, ka ir jānorāda “apcietināšanas orderis vai tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku”.
- 23 Jāatgādina, ka Eiropas apcietināšanas ordera sistēma ir balstīta uz savstarpējās atzišanas principu, kura savukārt balstās uz savstarpēju uzticēšanos starp dalībvalstīm par to, ka to attiecīgās valstu tiesību sistēmas var nodrošināt tādu līdzvērtīgu un efektīvu pamattiesību aizsardzību, kādas atzītas Savienības līmenī, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi un Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 75.–77. punkts).
- 24 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka gan savstarpējās uzticēšanās starp dalībvalstīm principam, gan arī savstarpējās atzišanas principam Savienības tiesībās ir fundamentāla nozīme, jo tie ļauj izveidot un uzturēt telpu bez iekšējām robežām. Konkrētāk, it īpaši attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ar savstarpējās uzticēšanās principu katrai no šīm valstīm ir noteikts pienākums uzskatīt, izņemot ārkārtas apstākļus, ka visas pārējās dalībvalstis ievēro Savienības tiesības, it īpaši šajās tiesībās atzītās pamattiesības (šajā ziņā skat. atzinumu 2/13, 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 191. punkts).
- 25 Pamatlēmuma jomā savstarpējās atzišanas princips, kurš atbilstoši Pamatlēmuma preambulas 6. apsvērumam ir tiesu iestāžu sadarbības “stūrakmens”, tiek piemērots Pamatlēmuma 1. panta 2. punktā, saskaņā ar kuru dalībvalstīm principā ir jāizpilda Eiropas apcietināšanas orderis (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi un Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 79. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 26 No tā izriet, ka izpildes tiesu iestāde var atteikties izpildīt šādu orderi vienīgi Pamatlēmuma 3. pantā izsmēloši uzskaitītajos obligātās neizpildes gadījumos vai Pamatlēmuma 4. un 4.a pantā paredzētajos fakultatīvās neizpildes gadījumos. Turklāt Eiropas apcietināšanas ordera izpilde var tikt pakļauta vienīgi kādam no Pamatlēmuma 5. pantā izsmēloši paredzētajiem nosacījumiem (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi un Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 80. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 27 Tādējādi Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertais jēdziens “lēmums par apcietinājuma piemērošanu” apzīmē vienīgi valsts apcietināšanas orderi, un tas ir jāsaprot kā tiesas nolēmums, kas atšķiras no Eiropas apcietināšanas ordera (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 1. jūnijs, *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 46. un 58. punkts).
- 28 Šajā gadījumā Eiropas apcietināšanas orderi, par kuru ir runa pamatlietā, izsniedza *Veszprémi Járásbíróság* (Vesprēmas rajona tiesa), un tajā ir atsauce uz valsts apcietināšanas orderi, kuru ir izsniedzis Ungārijas policijas dienests un apstiprinājusi prokuratūra.
- 29 Šādos apstākļos ir uzskatāms, ka lēmums, ar kuru prokuratūra ir apstiprinājusi attiecīgā policijas dienesta izsniegto valsts apcietināšanas orderi, ir Eiropas apcietināšanas ordera, par kuru ir runa pamatlietā, pamats.
- 30 Šajā ziņā no Ungārijas valdības Tiesai sniegtās informācijas izriet, ka prokuratūras veikta policijas dienesta izsniegta valsts apcietināšanas ordera apstiprināšana ir juridisks akts, ar kuru prokuratūra šo apcietināšanas orderi kontrolē un apstiprina. Šis Eiropas apcietināšanas orderi ietvertās apstiprināšanas rezultātā prokuratūra tiek uzskatīta par atbildīgu par valsts apcietināšanas ordera izsniegšanu. No tā izriet, ka no Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta viedokļa nav nozīmes tam, ka šo valsts apcietināšanas orderi ir izsniedzis policijas dienests, ciktāl prokuratūras veikta tā apstiprināšana, kā savu secinājumu 35. punktā norādījis ģenerāladvokāts, ļauj prokuratūru pielīdzināt šī ordera autoram.
- 31 Tādējādi rodas jautājums, vai prokuratūras lēmums ietilpst “tiesas nolēmuma” jēdzienā Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 32 Šajā ziņā Tiesa šodien pasludinātā sprieduma *Poltorak* (C-452/16 PPU) 33. un 38. punktā ir nospriedusi, ka jēdziens “tiesu iestāde” Pamatlēmuma kontekstā, it īpaši tā 6. panta 1. punkta ietvaros, ir jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz iestādēm, kuras piedalās kriminālās tiesvedības īstenošanā dalībvalstīs, izslēdzot policijas dienestus.
- 33 Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt Pamatlēmuma dažādu tiesību normu interpretāciju saskaņotību, šī interpretācija principā šķiet piemērojama tā 8. panta 1. punkta c) apakšpunktam. Tāpēc šī pēdējā tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “tiesas nolēmums” apzīmē tādu iestāžu lēmumus, kuras piedalās kriminālās tiesvedības īstenošanā dalībvalstīs, izslēdzot policijas dienestus.
- 34 Ņemot vērā šo atzinumu, jānorāda, ka, tā kā prokuratūra ir iestāde, kura piedalās kriminālās tiesvedības īstenošanā dalībvalstī (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 29. jūnijs, *Kossowski*, C-486/14, EU:2016:483, 39. punkts), šādas iestādes lēmums ir jāuzskata par “tiesas nolēmumu” Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 35 Visbeidzot šī interpretācija ir atbilstoša arī, ņemot vērā Pamatlēmuma mērķus. Ar to, ieviešot jaunu, vienkāršotu un iedarbīgāku par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu notiesāto vai aizdomās turēto personu nodošanas sistēmu, tiek mēģināts atvieglot un paātrināt tiesu sadarbību, lai veicinātu Savienībai noteiktā mērķa sasniegšanu – kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, pamatojoties uz augstu dalībvalstu savstarpējo uzticību, kurai jāpastāv starp tām (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 76. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 36 Šajā ziņā no Ungārijas valdības Tiesai sniegtajām norādēm izriet, ka tas, ka prokuratūra apstiprina valsts apcietināšanas orderi, izpildes tiesu iestādei sniedz garantiju, ka Eiropas apcietināšanas orderis ir balstīts uz lēmumu, pār kuru ir bijusi tiesas kontrole. Tādējādi šāda apstiprināšana pamato šī sprieduma iepriekšējā punktā minēto augsto dalībvalstu savstarpējo uzticību.
- 37 No tā izriet, ka tāds prokurora lēmums kā pamatlietā ietilpst jēdzienā “tiesas nolēmums” Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

- 38 Tādējādi, ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem jāatbild, ka Pamatlēmuma 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prokurora veikta tāda valsts apcietināšanas ordera apstiprināšana kā pamatlietā, kuru pirms tam kriminālvajāšanas veikšanai ir izsniedzis policijas dienests, ir “tiesas nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 39 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 8. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prokurora veikta tāda valsts apcietināšanas ordera apstiprināšana kā pamatlietā, kuru pirms tam kriminālvajāšanas veikšanai ir izsniedzis policijas dienests, ir “tiesas nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē.

[Paraksti]